

PROHODUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU ÎN PATRIARHIA IERUSALIMULUI

Joi dimineața, pe 14/27 august 2020, la înainte-prăznuirea Adormirii Maicii Domnului, a avut loc slujba Prohodului Maicii Domnului în Patriarhia Ierusalimului.

Această ceremonie în cinstea Născătoarei de Dumnezeu face parte din Status Quo-ul Bisericii Ierusalimului.

Pentru această ceremonie, soborul aghiotaftit, condus de egumenul său, Preafericitul Patriarh al Ierusalimului Teofil, a mers pe jos de la sediul Patriarhiei, pe Drumul Crucii, cu scurte opriri la Sfintele Mănăstiri Sf. Haralambie, Panagia Sayda Naya, Pretoriu, Dumnezeieștii Părinți Ioachim și Ana și Sf. Ștefan, ajungând la egumenia de la Ghetsimani.

Coborând scările către curtea Bisericii Adormirii Maicii Domnului, Preafericitul a fost întâmpinat de către egumen, ÎPS Arhiepiscop Dorotei al Avelei și de Preoți în veșminte liturgice, precum și de împreună-slujitorii: ÎPS Arhiepiscop Teofan al Gerassei, Aristarh al Constantinei, Isidor al Hierapoulei și Filumen al Pellei, cântarea fiind făcută de ierodiaconului Simeon și de domnul Vasilios Gotsopoulos. Preafericitul a intrat în Biserică și a dat binecuvântarea, S-a închinat la Mormântul Maicii Domnului și a îmbrăcat veșmintele liturgice patriarhale. Arhiepiscopii și-au pus omoforul și epitrahilul, iar preoții, felonul.

Când toți au fost gata, Preoții au luat Icoana Trupului Adormirii Maicii Domnului pe Epitaf și au așezat-o în centrul Bisericii.

S-au cântat cele trei stări ale Prohodului, apoi ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei a ținut următoarea

predică:

„Preafericite Părinte și Stăpâne,

Excelența voastră, Domnule Consul General al Greciei,

Preasfințită întrunire a Ierarhilor,

Cuvioși Părinți și cucernici pelerini,

Pe parcursul celor cincisprezece zile ale Postului Adormirii, atenția pomenirii, viața și toată activitatea Bisericii sunt centrate în primul rând și mai ales pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, Maica Dumnezeului nostru.

Din prima zi a lunii august sporim treptat rugăciunile și cererile adresate Ei, Celei Care a fost aleasă de Dumnezeu și S-a făcut vasul care L-a ținut pe Făcător, L-a cuprins pe Cel care este de necuprins, a zămislit de la Duhul Sfânt și L-a purtat ca om pe Domnul nostru Iisus Hristos.

Toate evenimentele prin care o cinstim, o respectăm și ne închinăm Preasfintei Născătoare de Dumnezeu culminează pe 15 august, ziua stabilită de Biserică drept ziua pomenirii Adormirii Sale.

Sărbătorind astăzi înainte-prăznuirea Adormirii și mâine praznicul principal, pomenim și ne amintim întreaga misiune a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu pentru noi, oamenii. Pomenim faptul că ea a acceptat să împrumute trup din trupul Său Cuvântului lui Dumnezeu care este fără de trup. L-a zămislit pe Fiul lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt, a purtat sarcina, a trecut prin durerile nașterii și L-a născut în trup, L-a înfășat, L-a alăptat, i-a văzut pe Magi și pe Păstorii aducând daruri și închinându-I-se în smerita Peșteră din Betleem, a auzit imnurile Îngerilor din ceruri cântând „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu”, „iar Maria păstra toate aceste cuvinte, punându-le în inima sa” (Luca 2:19) și le-au dat pe toate evangheliștilor și apostolilor, iar aceștia la

rândul lor Bisericii . Născătoarea de Dumnezeu L-a dus pe Domnul nostru să fie tăiat împrejur și să primească nume, în a opta zi de la Nașterea Sa în trup și la Aducerea Sa la Templu și la rugăciunile de patruzeci de zile de la Templul lui Solomon, unde Simeon primitorul de Dumnezeu L-a ținut în brațele sale, iar ea a auzit surprinsă cuvintele „Acum slobozește pe robul tău Stăpâne, după cuvântul Tău în pace” (Luca 2:29) și „prin sufletul tău va trece sabie” (Luca 2:35). Mai mult, Ea L-a ținut în brațe, fugind de furia lui Irod în Egipt și l-a adus din nou la Nazaret, unde au locuit și de unde provine numele de Nazarinean. Ea L-a urmat și L-a privit și, ca Maică, i-a dat tot ce avea nevoie în copilăria și tinerețea Sa, când „ Iisus sporea cu înțelepciunea și cu vârsta și cu harul la Dumnezeu și la oameni.” (Luca 2:52).

După ce a fost martoră la toate acestea și la ceea ce a fost dincolo de orice logică umană, zămislirea Lui și nașterea fără consumarea actului conceperii cu participarea unui bărbat, era firesc să le spună slujitorilor de la nunta din Cana „faceți orice vă va spune” (Ioan 2: 5). Ea l-a urmat și l-a slujit împreună cu femeile care Îl urmau din Galileea și „le slujeau din avutul lor” (Luca 8: 3). A fost martora semnelor și minunilor mângâierii și vindecării bolnavilor, a simțit bucuria pentru acestea și întristarea condamnării nerezuscătoare și a vederii Fiului Ei Cel iubit străpuns cu cuie pe Cruce. A fost prima dintre femeile mironosițe la Coborârea de pe cruce și la înmormântare, dar și la bucuria Învierii și la celelalte arătări ale Sale de după Înviere. A trăit bucuria dureroasă a Înălțării și bucuria trimiterii Duhului Sfânt, Mângâietorul, către Ea și către apostoli de către Fiul Ei.

Pentru această misiune a Sa, care este dincolo de orice logică omenească, și minunată, pentru evenimentul unic care s-a întâmplat o dată pentru totdeauna, credința, dăruirea, iubirea, respectarea desăvârșită a promisiunii ei către Înger la Buna Vestire „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul

Tău "(Luca 1:38), Biserica, de veacuri, o cinstește și o mărește, așa cum a prezis la întâlnirea cu ruda ei Elisabeta „iată, de acum, mă vor fericii toate neamurile" (Luca 1:48), acceptă moartea firească și înmormântarea în acest sat Ghetsimani, dar și ducerea Sa de către Fiul Său, atât în suflet cât și în trup, în cer înainte de învierea de obște, și prezența Sa ca Împărăteasă de-a dreapta Sa, „îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată" (Psalmul 44: 11), fiind primul dintre membrii Bisericii triumfătoare, gata să audă cererile celor care o cinsteau, ca să îi ajute, să îi sprijine, să le vindece bolile, să depășește dificultățile și ispitele și, mai ales, pentru a da un exemplu cu Preasfințita Sa viață pentru noi.

Pentru bunătatea și dragostea ei fără margini, Biserica Ierusalimului, țara în care a trăit și pe care a sfințit-o, O cinstește, așa cum ar trebui astăzi, cu această Slujbă a Prohodului din jurul Mormântului Său, sub conducerea Preafericitului Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalim Teofil, și se roagă pentru a mijloci pentru unitatea în Hristos a Bisericilor Ortodoxe, pentru pacea și bunăstarea întregii lumi și a Orientului Mijlociu, pentru încetarea crimelor brutale, a violenței împotriva oamenilor nevinovați și a războaiele existente pe tot globul, pentru salvarea și tratarea refugiaților naufragiați, pentru ajutorul tinerilor dependenți de droguri, pentru unitatea familiilor separate și pentru ajutorul tuturor celor care o cinstesc astăzi la Preasfântul și de viață dătătorul Său Mormânt, pentru ca prin ajutorul Său să putem transmite continuu lumii un mesaj de împăcare și dragoste și o mărturie a vieții creștine ortodoxe, pentru a întări, mângâia, susține și călăuzi spre mântuire deplinătatea Bisericii și pentru a da Slavă Dumnezeului nostru trinitar. Amin."

Predica a fost urmată de Binecuvântări, Laude, Slavoslovenie, procesiunea cu Epitaful până în capătul scărilor Bisericii și rugăciunea.

În cele din urmă, icoana a fost așezată în spatele Mormântului Născătoarei de Dumnezeu, în cântarea imnurilor Adormirii, și o mulțime mare de credincioși s-au apropiat ca să o cinstească, în ciuda pandemiei de COVID-19.

După Slujbă, ÎPS Egumen, Arhiepiscopul Dorotei al Avelei, a oferit o recepție la Egumenie.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/0uCWthPBIj0>